

om, at ogsaa det andet Thing var et folkevalgt Thing, og naar han imødegik mig med den Bemærkning, at Landsthinget ikke var folkevalgt, men at det i det Højeste kun var Klassevalgt, ser jeg ikke rettere, end at den ærede Talers Mening maa være den, at kun den Representation er folkevalgt, som er valgt af samtlige Individuer i Folket. Efter denne Forstaaelse bliver imidlertid heller ikke dette Thing et folkevalgt Thing, da det ærede Medlem maa vide hvor mangfoldige Undtagelser fra Udøvelsen af Valgret Grundloven indeholder, ogsaa med Hensyn til Valget til dette Thing; og hvad der ser endnu mærkværdigere ud, er, at de fleste konstitutionelle Lande i Verden, efter det ærede Medlems Definition af en Folke-representation, ville staa uden en saadan. — Der fremkom fra den ærede Taler en Bemærkning, som mindede mig om, at jeg igaar havde glemt at besvare eet af de mange Klagepunkter, der fra et andet æret Medlem, nemlig fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), fremkom inoeb den nuværende Regjering. Da Klagepunkterne vare saa mange og saa svære, kan dette maaske undskyldte mig, at jeg har forglemt at give Tilsvaer paa et af dem. Jeg sigter herved selvfølgelig til den Klage eller Anklage imod den nuværende Regjering, at den heller ikke havde varetaget Landets Interesser ud ad til paa en Maade, som den ærede Taler mente var rigtig. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds saaned for det Første direkte Meddelelser fra Regjeringen om, hvad der var foretaget i den slesvigiske Sag, men det forekommer mig at ligge meget nær, at Grunden til, at intet Direkte og Positivt i saa Henseende er meddelt Rigsdagen, er den, at Regjeringen ikke har set sig i Stand til at meddele Rigsdagen noget Saadant. Desuden beklagede det ærede Medlem sig over, at man ikke en Gang, saaledes som foregaaende Regjeringer havde gjort, ved givne Leilighed gjennem Budsbæber til Rigsdagen havde udtalt sig om sine Ønsker og Forhaabninger i denne Sag, hvad dog altid, efter hans Mening, vilde have været noget tryffeligt at høre paa. Derfor det ærede Medlem derimod har ment eller villet antyde, at den nuværende Regjering har mindre Interesse for denne Sag end dens Forjængerne, tror jeg, han har gjort Regjeringen storlig Uret, og jeg troede oprigtigt talt, at jeg maatte kunne fritage mig for at hævde for den nuværende Regjeringens Medlemmer en lige saa varm Interesse som det ærede Medlem selv utvivlsomt har for det, der maa være enhver dansk Mand's vigtigste Op-gave at se løst. — Derfor jeg forstod det ærede Medlem ret, havde han den Fremstilling, at Udlandet havde sjenket den 25de April særlig Op-mærksomhed. Jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem har Ret deri, men selv om han havde det, forekommer det mig dog at være et noget mærkværdigt Forlangende, at Regjeringen gjennem sine Sendebud i Udlandet skulde have givet en

Fremstilling af denne Mærkedags Betydning og Indflydelse paa Regjeringens Stilling, og det en saadan Fremstilling deraf, som samstemmer med det ærede Medlems Opfattelse deraf. Hvad der forbausede mig at høre, var, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, hvis jeg ikke ganske misforstod ham, ogsaa havde næret den Forventning, at Regjeringen skulde have instrueret sine Sendebud i Udlandet, eller at Udenrigsministeren skulde have benyttet de Pressemidler, der ere stillet til hans Raadighed, til at give en Fremstilling af Betydningen af Valget den 25de April, der gik i en Retning, som stemmede med den ærede Talers Opfattelse af denne Dag. I Et kunde jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), nemlig da han fremhævede Betydningen for et lille Land som vort af Udlandets Omdømme. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at det for ethvert lille Land og ikke mindst for vort er af den aller største Betydning at bevare Udlandets Sympathi, og fremfor alt de europæiske Regjeringers Agtelse for vort gamle Kongerige Danmark. Jeg vilde ret ønske, at man fra alle Sider vilde bestræbe sig for i samme Grad, som Regjeringen gjør det, at bevare denne. — Endnu maa jeg kun tilføje, at det noget forunder mig at høre ikke en, men flere Talere i dette Thing at fremhæve Betydningen af det den 25de April givne Svar paa Regjeringens Spørgsmaal; thi det er jo meget stærkt gjort gjældende fra de ærede Herrer selv, eller i alt Fald fra Medlemmer, der høre til samme Side, at Svaret den 25de April selvfølgelig ikke blev givet paa det, hvorom Regjeringen havde spurgt, men blev givet paa det, som jeg tror, de ærede Herrer for 2den Kalde Systemstiftet. Hvad selve Forsvarsagen angaar, tror jeg dristig at kunne sige, at det, hvorpaa Vælgernes Svar blev krævet, ikke var det, hvorom Regjeringen havde spurgt, nemlig om, hvorvidt man vilde anvende det Beløb, Regjeringen havde forlangt til de Forsvarsforanstaltninger, Regjeringen havde foreslaaet; men det, hvorpaa Vælgernes Svar blev krævet, var, om man vilde anvende — ja, jeg frygter for at blive beskyldt for Overdrivelse, naar jeg vilde gjentage Tallet paa de Millioner, der ere blevne nævnte — disse utrolige Summer paa Landets Forsvar. Svaret er altsaa ikke alene ikke givet paa det, Regjeringen spurgte om i Forsvarsagen, men det er tillige af de ærede Herrer med en Alenighed og Oprigtighed, som jeg ikke nofsom kan paasjønne, haade her og andetsteds stærkt blevet gjort gjældende, at man selvfølgelig ikke den 25de April var henvist til blot at svare paa Regjeringens Spørgsmaal; Svaret skulde derimod omfatte hele den samlede Situation, naturligvis saaledes som de Herrer selv opfattede den. Det forekommer mig, at man med den ætenthedige Forklaring af, hvad der var spurgt om ved Valgene, ikke har været berettiget til at vente, at